

[Christmas Møller.]

Begge Grupper er interesseret i Samarbejdet med os. Vi har den store Mulighed, navnlig i den økonomiske Politik, at kunne spille en Gruppe ud mod den anden og at lade dem konkurrere om vor Eksport og muligvis om Investeringer i vort Land. Bliver den ene Gruppens Interesser for nærgaaende, kan vi sætte os i den anden Vægt-skaal. Det store Maal for dansk Udenrigspolitik i Dag maa være Danmarks Uafhængighed af de stridende Magtgrupper.

Jeg tør nok sige, at naar man ved, hvilke vanskelige Forhandlinger Danmark er i, naar man samtidig ved, hvor rigtigt det er at have Handelsforhandlinger med Rusland og søge at faa disse i Gang, er der en Ting, man for alt i Verden ikke maa gøre — det vil den højtærede Udenrigsminister sikkert give mig Ret i —: at prøve paa at spille det ene Land ud mod det andet. Det ligger fuldstændig uden for den højtærede Udenrigsministers Tankegang at ville gøre noget saadant.

Herpaa svares der saa fra Ministerens Side med et Dementi af Ritzaus Referat af Udtalelserne paa Mødet i Aarup. Jeg skal ikke læse Dementiet op, det kan Ministeren selv gøre, hvis han synes om det, jeg tror ikke, der er andre end Ministeren selv, der synes om Dementiet. Jeg synes, det var meget rimeligere, om Ministeren svarede og sagde til Offentligheden, om Ministeren ikke har givet Manuskriptet til sin Tale — det plejer man at gøre, naar Ritzau faar en Udtalelse.

Jeg vil meget hellere læse en anden Udtalelse af den højtærede Minister op. I Tidsskriftet „Fremtiden, Maanedsskrift for international Orientering“, April Hæfte Nr. 7, 1ste Aargang 1946, skriver den højtærede Minister en Artikel „Aktiv Neutralitetspolitik“, hvorigennem der gaar ganske den samme Betragtning, der er ogsaa de samme historiske Fejl, f. Eks. angaaende Bernstorfferne. I denne Artikel, som i hvert Fald endnu ikke er blevet dementeret gennem Ritzau — det er altsaa ikke en Tale, men en Artikel fra Ministerens egen Haand —, hedder det:

„Paa samme Maade som det vil være en dansk Interesse at holde saavel Danmark som de øvrige nordiske Lande i videste Omfang uafhængig af de storpolitiske Magtgrupper, vil det ogsaa være hensigtsmæssigt at anlægge vor Handelspolitik med det Maal for Øje at gøre Landet uafhængigt af de økonomiske Magtgrupper, nemlig Sterling- og Dol-

laromraadet, saaledes at naar den enes Indflydelse bliver for stærkt dominerende, bør der sættes ind paa at udbygge den anden.“

Det Dementi, Ministeren har udsendt, sat paa Skruer, som det var, skal jeg ikke udtale mig om Uværdigheden af; men jeg maa have Lov til at understrege, at den højtærede Ministers Udtalelse i Aarup i Søndags er et klart Udtryk for den samme Tankegang, som man altsaa blot ikke lagde saa stærkt Mærke til, og derfor er der ikke blevet Diskussion om den. Det er nøjagtig den samme Tankegang, næsten Anvendelse af de samme Ord, nemlig at som en Badut-springer kan den vise Udenrigsminister, hvis der handles lidt for meget paa Rusland og der kommer for mange Rubler derfra, hoppe over og sige til England: Nu kan I faa Lov at faa lidt mere eller faa Lov at faa lidt flere Penge i danske Foretagender.

Jeg tror, man meget sjældent har set noget saa puerilt og har set noget, der kunde skade vor Samhandel til begge Sider i en Situation, der er af en saa ømtaalig Karakter, som enhver kan se, den udenrigske Situation er ogsaa for vort Land for Tiden. Derfor har jeg ment det nødvendigt ogsaa efter Ministerens Dementi at sige, at jeg synes ikke, at Ministeren kan klare sig med det Dementi, naar man ser paa Artiklen i „Fremtiden“. Den højtærede Minister kan i Virkeligheden kun gøre Regeringen og det Parti, han tilhører, en eneste politisk Tjeneste endnu.

Vi vil, saaledes som vi har givet Udtryk for det, støtte den udenrigspolitiske Linie, som den højtærede Udenrigsminister har ført. Den højtærede Udenrigsminister har jo allerede længe, inden han blev Minister, i alle kyndige Kredse haft et saa godt Navn, det ved enhver, at man under Ministeriet Buhl tænkte paa at bede og bad den højtærede Udenrigsminister om at overtage den vigtigste Stilling, kan man vel sige — jeg undervurderer ikke Ministeren derved — den vigtigste Stilling, fordi det er den permanente i Udenrigsdepartementet. Vi er tilfredse med, at denne Linie har kunnet været den samme paa alle de vigtige Omraader. Vi maa have Lov til at sige til den højtærede Udenrigsminister, at han maa virkelig ogsaa drage Omsorg for — vi kan godt forstaa de Vanskeligheder, der er for ham —, at det paa alle Omraader er ham, der bestemmer angaaende Udenrigspolitikken og ogsaa Udtalelserne — ikke andre.

Og saa slutter vi da for denne Gang og mødes til September. Vi i det konservative Oppositionsparti, som mener, vi har opfyldt